

719a

Á hendur fel þú honum

1. Á hend - ur fel þú hon - um sem himn - a stýr - ir borg það
 2. Ef vel þú vilt þér líð - i þín von á Guð sé fest. Hann
 3. Ó, þú, minn fað - ir, þekk - ir og það í mis - kunn sér sem
 4. Þig vant - ar hverg - i, veg - i, þig vant - ar aldr - ei mátt, þín

allt er áttu' í von - um og allt er veld - ur sorg. Hann
 styrk - ir þig í stríð - i og stjórn - ar öll - u best. Að
 hag - sæld minn - i hnekk - ir og hvað mér gagn - legt er og
 bjarg - ráð bregð - ast eig - i til bóta' á ein - hvern hátt. Þitt

bylgj - ur get - ur bund - ið og bug - að storm - a her, hann
 sýt - a sárt og kvíð - a á sjálf - an þig er hris. Nei,
 ráð þitt hæst - a hlýt - ur að haf - a fram - gang sinn því
 starf ei nem - ur stað - ar, þín stöðv - ar eng - inn spor, af

fót - stig get - ur fund - ið sem fær sé hand - a þér.
 þú skalt biðja' og bið - a, þá bless - un Guðs er vís.
 allt þér ein - um lýt - ur og efl - ir vilj - a þinn.
 himni' er þú þér hrað - ar með hjálp og líkn til vor.

5. Mín sál, því örugg sértu
 og set á Guð þitt traust.
 Hann man þig, vís þess vertu,
 og verndar efalaust.
 Hann mun þig miskunn krýna.
 Þú mæðist litla hríð.
 Þér innan skamms mun skína
 úr skýjum sólin blíð.